

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/67/2014
Identifikačné číslo spisu:	2513010051
Dátum vydania rozhodnutia:	13.11.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:2513010051.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného P. R. pre prečin krádeže vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 13. novembra 2014 v Bratislave dovolanie obvineného P. R. proti trestnému rozkazu Okresného súdu Piešťany z 24. januára 2013, sp. zn. 2 T 8/2013, a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie obvineného P. R. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Piešťany (ďalej už len súd prvého stupňa) trestným rozkazom z 24. januára 2013, sp. zn. 2 T 8/2013, uznal obvineného P. R. za vinného z prečinu krádeže spáchaného vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase vo večerných hodinách v priebehu dňa 21. marca 2012 až do 16:00 hod dňa 24. marca 2012 v meste Vrbové na ulici Súkennícka č. 45 na podnet V. Q. po predchádzajúcej dohode najprv Q. V. spolu s V. Q. prineseným železným pajsrom zlomili visiacy zámok na vstupnej bráne, prešli až ku skladu patriacemu spoločnosti PROMOTOYS, s.r.o., kde zlomili aj závoru zaistovacieho oka visiacej zámky, následne prešli cez dvojkrídlové plechové dvere a z drevených paliet, ktoré sa nachádzali na podlahe, odcudzili približne 20 ks železných foriem na výrobu plastových výrobkov, pričom v tomto období až do 16:00 hod. dňa 24. marca 2012 takýmto spôsobom spoločne aj s P. R., J. S., U. S. a U. S. odcudzili postupne ďalšie železné formy na výrobu plastových výrobkov s tým, že celkovo odcudzili 47 ks železných foriem, ktoré následne odovzdali do Kovošrotu nachádzajúceho sa na ulici Semenárska 1310 v meste Vrbové, čím uvedeným spoločným konaním spôsobili spoločnosti PROMOTOYS, s.r.o., IČO: 35 711 752, so sídlom ul. Súkennícka 45, Vrbové, škodu v celkovej výške 7.074 Eur.

Súd prvého stupňa ho za to odsúdil podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 353 ods. 2 písm. a/ Tr. por. na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Trestný rozkaz bol obvinenému P. R. doručený do vlastných rúk 4. februára 2013; právoplatnosť nadobudol 13. februára 2013.

Dňa 9. apríla 2014 bolo súdu prvého stupňa doručené vlastné podanie obvineného P. R. (ďalej už len obvinený) označené ako dovolanie.

Na výzvu súdu prvého stupňa, ktorá obsahovala okrem iného aj poučenie o možnosti podať dovolanie len prostredníctvom obhajcu ako aj o povinnom zastúpení obvineného v dovolacom konaní obhajcom, obvinený požiadal o ustanovenie obhajcu. Na základe jeho žiadosti mu bola súdom prvého stupňa ustanovená obhajkyňa Mgr. Zdenka Rusnáková, ktorá následne písomným podaním z 19. septembra 2014 podala v mene obvineného dovolanie obsahujúce všetky zákonné náležitosti.

Obvinený v ňom vecne argumentoval tým, že v danej veci došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu zásadným spôsobom (dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.) a tiež tým, že je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia (dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.).

K zásadnému porušeniu práva na obhajobu malo podľa obvineného dôjsť tým, že súd prvého stupňa nenariadil vo veci hlavné pojednávanie, hoci obvinený podal 30. augusta 2013 proti trestnému rozkazu Okresného súdu Piešťany z 24. januára 2013, sp. zn. 2 T 8/2013, odpor.

Obvinený ďalej v dovolaní uviedol, že keď mu zo strany prvostupňového súdu nebolo doručené žiadne „rozhodnutie o odpore“, podal 7. novembra 2013 na Krajskom súde v Trnave žiadosť, v ktorej sa domáhal „rozhodnutia o odpore“ a nariadenia pojednávania, no túto žiadosť krajský súd postúpil na súd prvého stupňa, ktorý sa k nej vyjadril tak, že odpor obvineného voči trestnému rozkazu neexistuje. Obvinený trval na tom, že odpor voči trestnému rozkazu podal. Nezaslal ho súdu doporučene, preto nedisponuje žiadnym dokladom, no podanie odporu vie preukázať svojou výpoveďou a výpoveďou svojej družky Ľubice Závodnej. Podľa názoru obvineného v situácii, keby Slovenská pošta naozaj pochybila a odpor voči trestnému rozkazu súdu prvého stupňa nedoručila, bolo nutné jeho žiadosť doručení krajskému súdu považovať za riadny opravný prostriedok, o ktorom bol súd povinný rozhodnúť, nakoľko toto podanie spĺňalo všetky zákonné náležitosti opravného prostriedku a bolo nutné ho posúdiť podľa jeho obsahu. Na základe prezentovaných úvah obvinený dospel k záveru, že mu postupom oboch súdov bola odňatá možnosť konať pred súdom, čím bolo porušené jeho právo na obhajobu zásadným spôsobom.

K druhému dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. obvinený uviedol, že vykonaným dokazovaním podľa neho nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol odsúdený, keď nedošlo k naplneniu pojmových znakov skutkovej podstaty trestného činu krádeže vo forme spolupáchateľstva, pretože nebola naplnená objektívna a subjektívna stránka tejto skutkovej podstaty. Tá vyžaduje prisvojenie si cudzej veci tým, že sa jej páchatel zmocní a spôsobí tak škody, pričom ide o úmyselný trestný čin. Prvostupňový súd oprel rozhodnutie o jeho vine o výpovede spoluobvinených, pričom tieto sa nezakladajú na pravde. Súd nemal dostatok dôkazov pre správne posúdenie skutku. Obvinený tvrdil, že v deň spáchania trestného činu náhodne na ulici stretol kamaráta, ktorý ho požiadal o pomoc s odtlačení dvojkoľosovej káry, pričom nemal žiadnu vedomosť o tom, že veci, ktoré boli naložené na káre pochádzali z trestnej činnosti. Súd sa týmito okolnosťami nezaoberal dostatočne, lebo neprihliadal na to, či bol skutok spáchaný s úmyslom - teda skutkový stav nesprávne právne posúdil.

V rámci konečného návrhu obvinený dovolaciemu súdu navrhol, aby zrušil napadnuté rozhodnutie a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Na výzvu súdu adresovanú stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté, aby sa k dovolaniu obvineného vyjadrili, zaslala svoje písomné stanovisko iba prokurátorka Okresnej prokuratúry Piešťany, ktorá navrhla dovolanie obvineného postupom podľa § 382 písm. d/ Tr. por.

odmietnuť. Odôvodnila to tým, že obvinený nevyužil svoje zákonné právo podať voči trestnému rozkazu riadny opravný prostriedok tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 372 ods. 1 veta prvá Tr. por.

Spisový materiál spolu s dovolaním obvineného bol súdom prvého stupňa na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky riadne predložený 12. novembra 2014.

Predseda senátu 5 Tdo Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej už len dovolací súd), ktorému bola trestná vec obvineného v súlade s rozvrhom práce pridelená, postupom podľa § 378 Tr. por. predbežne preskúmal dovolanie a predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie obvineného je potrebné odmietnuť, lebo je zrejmé, že bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý znamená vážny prielom do právoplatnosti a predpokladanej stability konečného a vykonateľného rozhodnutia. Jeho zmyslom je, za prísne vymedzených podmienok, zvrátenie existencie odsúdenia páchatel'a, aby nedošlo k trestno-právnomu následku, t. j. sankcii spojenej s týmto odsúdením.

Práve preto, že ide o prielom do naznačenej stability konečného a vykonateľného rozhodnutia na základe tohto mimoriadneho opravného prostriedku, ktorým sa dáva možnosť dvom hlavným proti sebe stojacím stranám v trestnom konaní (odhliadajúc od práva ministra spravodlivosti, ktorý nie je stranou v konaní) prokurátorovi a obvinenému dosiahnuť vyvolanie mimoriadneho konania pred najvyšším súdom na preskúmanie niektorých právoplatných rozhodnutí, zákon obmedzuje možnosť podania dovolania len obmedzenému okruhu subjektov, v obmedzenom rozsahu, zo špecificky vymedzených, kvalifikovaných dôvodov a len proti niektorým vymedzeným rozhodnutiam.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon, alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 368 ods. 2 Tr. por., ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a/ rozsudok a trestný rozkaz,
- b/ uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c/ uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d/ uznesenie o podmienenečnom zastavení trestného stíhania,
- e/ uznesenie o podmienenečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f/ uznesenie o schválení zmiernu a zastavení trestného stíhania,
- g/ rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h/ rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a/ až g/, alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Ustanovenie § 368 ods. 2 Tr. por. upravuje okruh rozhodnutí, proti ktorým je dovolanie prípustné. Taxatívny výpočet obsiahnutý v tomto ustanovení síce zaraďuje trestný rozkaz medzi právoplatné rozhodnutia súdu, proti ktorým dovolanie prípustné je, no zároveň treba obratom uviesť, že dovolanie proti trestnému rozkazu môže podľa ust. § 369 ods. 1 Tr. por. podať na podnet len minister spravodlivosti.

Ostatné osoby oprávnené na podanie dovolania, teda generálny prokurátor (proti ktorémukoľvek výroku) a obvinený (vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka), môžu v zmysle prvej vety ust. § 372 ods. 1 Tr. por. podať dovolanie len vtedy, ak niektorí z nich (resp. obaja) využili(i) svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom (nich) bolo rozhodnuté (pozri tiež varianty predpokladané druhou a treťou vetou ust. § 372 ods. 1 Tr. por. - pozn. súdu). Zo zákonnej podmienky využitia riadneho opravného prostriedku potom logicky vyplýva, že tak generálny prokurátor, ako aj obvinený môžu podať dovolanie len proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa, čo je nakoniec aj *expressis verbis* uvedené v ust. § 369 ods. 2 Tr. por.

V posudzovanom prípade ale obvinený podal dovolanie proti právoplatnému a vykonateľnému trestnému rozkazu, teda proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa, proti ktorému z dôvodov vyššie uvedených zo strany obvineného dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por., dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Na základe prezentovaných skutočností je zrejmé, že dovolanie obvineného smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, preto ho dovolací súd na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. f/ Tr. por. odmietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyselne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.